RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.869 van 5 juni 1996
in de zaak A. 67.823/IV-15.636.

In zake : Jean-Pierre DE ROO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. AERNOUDTS,
kantoor houdende te WONDELGEM,
Pieter Cieterslaan 5

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie,
Ph. GERARD en Advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jean-Pierre DE ROO op 26 februari 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het Directiecomité van de NMBS van 27 december 1995 waarbij hij wordt afgezet;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. DEVROE, die loco Advocaat N. AERNOUDTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. Verzoeker was sinds 1981 in dienst van de NMBS en had er de graad van vakbediende.

1.2. In de nacht van 26 op 27 mei 1995 is hij van dienst voor het reinigen van de treinstellen. Zijn dienst gaat van 21u tot 5u. Om 3.45u stelt de toezichts-bediende vast dat hij afwezig is op zijn werk. Wanneer hij om 4.20u terug opdaagt, verklaart hij wat geslapen te hebben in bundel "Koer" van het station.

Op 12 juni 1995 stelt zijn hiërarchische meerdere voor hem voor dit feit te straffen met een schorsing van drie maand met bedreiging van afzetting bij de eerstvolgende zware overtreding binnen het jaar.

Verzoeker verantwoordt zich als volgt :

"In de nacht van 26/05 op 27/05 met de auto naar bundel koer gereden daar ik reeds verschillende keren te voet was geweest en alle treinen door elkaar stonden. Ik had al mijn werk al gedaan met uitzondering van die twee breaks. Ik heb dan wat zitten wachten en ben ingedommeld. Ik had die (de twee breaks waarschijnlijk) niet opgemerkt daar ze niet voorzien waren op de plaats waar ze stonden. Ik hoop dat U er rekening mee houd want dit is wel een zware straf".

Hij tekent beroep aan bij de Raad van Beroep.

1.3. Alvorens zijn zaak door die Raad kan worden behandeld doet er zich een nieuw voorval voor. Op 24 juli 1995 wordt vastgesteld dat verzoeker zich om 22.20u in het café rechtover het reinigingsplatform bevond terwijl zijn dienst liep van 21u tot 5u.

Op 3 augustus 1995 maakt zijn hiërarchische meerdere voor dit nieuwe feit en voor de bovengenoemde afwezigheid een nieuw strafvoorstel op dat het voorstel van 12 juni 1995 vervangt. Nu wordt voorgesteld verzoeker te straffen met de afzetting.

Dat voorstel wordt op 19 september 1995 aan verzoeker overhandigd die zich betreffende het tweede feit als volgt verantwoordt :

"Op 24/07/95 ben ik op café geweest om sigaretten te kopen. Ik heb 1 consumptie genomen en zelfs niet helemaal uitgedronken daar ik mijn chef zag staan. Het was die dag ook snikheet geweest en hadden niets om ons drinken te koelen. Ik verklaar dat oprecht en hoop dat U er rekening mee zult houden".

Verzoeker vraagt opnieuw om te verschijnen voor de Raad van Beroep.

Zowel de directe chef als de afdelingschef zijn van mening dat de voorgestelde straf moet behouden blijven.

1.4. De algemene diensten Personeel en Sociale Zaken adviseren in een nota d.d. 9 oktober 1995, waarbij

het dossier bezorgd wordt aan de Raad van Beroep, als volgt :

> "DE ROO Jean werd sinds september 1982 reeds dertien maal bestraft wegens meestal niet naleven van de diensturen, drankmisbruik, problemen bij de dienstuitvoering en onregelmatigheden bij ziekteperiodes. De straffen gingen van de terechtwijzing tot de schorsing in de bediening voor één maand.
>
> In toepassing van de beschikkingen van par. 1, 3e alinea van het Tuchtreglement, dat voorschrijft dat rekening moet gehouden worden met de gradaties van de sancties en in toepassing van par. 53 van het Tuchtreglement, dat voorschrijft dat de afzetting wordt voorgesteld als uiterste maatregel wanneer de ernst, de herhaling of de aard van de fouten zulks vereist, werd het onderhavig strafvoorstel tot afzetting opgesteld.
>
> Tevens dient opgemerkt te worden dat voor de feiten van 26 op 27 mei 1995 aanvankelijk een strafvoorstel tot schorsing in de bediening voor drie maand met bedreiging met afzetting werd opgesteld (...), maar, niettegenstaande hij hiervan op de hoogte was en nog alvorens dit strafvoorstel volledig kon worden afgehandeld, beging hij op 24 juli 1995 opnieuw een onregelmatigheid waarvoor dan een strafvoorstel tot afzetting werd opgesteld.
>
> De bedreigingen en de veelvuldige en steeds zwaarder wordende straffen hebben op hem blijkbaar helemaal geen vat. Hier is verdere lankmoedigheid totaal ongepast en de laatste sprankel hoop op beterschap verdwenen. De vele kansen die hem geboden werden, liet hij flagrant aan zich voorbijgaan.
>
> In het licht van al deze elementen steun ik dan ook het ten laste van DE ROO Jean ingediende strafvoorstel, nl. de afzetting".

1.5. In zitting van 18 december 1995 brengt de Raad van Beroep volgend advies uit :

> "Aangezien de (...) feiten bewezen zijn (eenparig);
>
> Aangezien de voorgestelde straf in verhouding is met de ten laste gelegde feiten, gelet op het disciplinaire verleden van betrokkene;
>
> Gelet op de paragrafen 1, 2, 3, 4, 7, 8, 15, 16, 53, 55, 101 t.e.m. 106, 108, 111 t.e.m. 115 van het tuchtreglement -ARPS 550;
>
> Om deze redenen, sluit de Raad van beroep zich aan bij het voorstel van de Maatschappij (eenparig) en stelt voor de betrokkene te straffen met de afzetting".

1.6. Op 27 december 1995 sluit het Directiecomité zich aan bij dat advies, daarbij de motivering van de Raad van Beroep integraal overnemend.

Dit is de beslissing waarvan de schorsing wordt gevraagd. Zij wordt bij brief van 28 december 1995 aan verzoeker betekend. In die brief wordt de hiervoren overgeschreven motivering medegedeeld en wordt verzoeker tevens herinnerd aan de twee ten laste gelegde feiten die tot de sanctie hebben geleid.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel het evenredigheidsbeginsel geschonden acht doordat er een manifeste onevenredigheid bestaat tussen de sanctie en de feiten waarvoor ze wordt opgelegd, gelet enerzijds op de zware morele en financiële gevolgen die ze heeft en anderzijds op het feit dat de NMBS de feiten niet hic et nunc beoordeelde - het feit dat de rechtstreekse aanleiding vormde tot de sanctie is uiteindelijk slechts een zeer kortstondige werkafwezigheid waarbij verzoeker in de onmiddellijke omgeving van het werk bleef - doch zich veeleer toespitste op het verleden van verzoeker betreffende feiten waarvoor hij tenslotte reeds gestraft was en die dus als voorbij dienen te worden beschouwd;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij er op wijst dat er slechts van schending van het evenredigheidsbeginsel sprake kan zijn wanneer de straf manifest buiten verhouding is tot de feiten; dat zij betoogt dat het geenszins kennelijk onredelijk is dat streng wordt opgetreden tegen iemand die, ondanks de talrijke kansen die hem werden geboden, onregelmatigheden blijft begaan en dat het evident is dat de overheid bij het bepalen van de strafmaat mag rekening houden met het disciplinair verleden van betrokkene hetgeen ook door de Raad van State wordt aanvaard; dat zij nog opmerkt dat de gevolgen van de sanctie niet ter sprake komen bij de beoordeling van het proportionaliteitsbeginsel;

2.1.3.1. Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt zich bij het beoordelen van de strafmaat in de plaats te stellen van de tuchtoverheid; dat hij alleen een kennelijk onredelijke tuchtsanctie onwettig vermag te bevinden;

2.1.3.2. Overwegende dat de beide korte werkafwezigheden op zich genomen een zware sanctie als de afzetting mogelijk niet zouden kunnen rechtvaardigen; dat, evenwel, uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de strafmaat werd beïnvloed door het disciplinair verleden van verzoeker; dat uit de stukken van het dossier inderdaad blijkt dat verzoeker vóór de huidige hem ten laste gelegde feiten reeds 13 tuchtsancties had opgelopen waarvan de meeste te maken hadden met ongewettigde afwezigheden of het niet naleven van de diensturen : zo was hij reeds gestraft geweest wegens het verlaten van het werk tijdens de diensturen om een herberg te bezoeken en had hij in 1994 nog een schorsing van een maand opgelopen wegens het niet aftekenen van het document D410 bij diensteinde, het slapen tijdens de diensturen en het niet uitvoeren van de opgelegde dienstprestaties; dat zoals de Raad van State reeds herhaaldelijk heeft gewezen, onder meer in de arresten

KUSCHI, nr. 31.570, van 7 september 1988, RENARD, nr. 37.794, van 2 oktober 1991, LECLERE, nr. 39.323, van 6 mei 1992, bij het bepalen van de strafmaat de tuchtoverheid wel degelijk rekening mag houden met eerder opgelopen tuchtstraffen; dat het tuchtrechtelijk verleden van verzoeker in acht genomen, de opgelegde sanctie niet als kennelijk onevenredig kan worden beschouwd; dat het middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van "het beginsel van de motiveringsverplichting : gebrek aan motivering - gebrek aan uitdrukkelijke motivering van beslissingen volgens de wet van 29.07.1991 hetzij als algemeen rechtsbeginsel, hetzij uitdrukkelijk op bovenvermelde wet gesteund"; dat verzoeker betoogt dat de in de beslissing gegeven motivering niet volstaat omdat niet wordt aangegeven waarom precies de tuchtoverheid meent dat de voorgestelde straf in verhouding is met de ten laste gelegde feiten; dat verzoeker van oordeel is dat een loutere verwijzing naar het disciplinair verleden niet afdoende is;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de wet op de uitdrukkelijke motivering oplegt dat de beslissing tot afzetting de juridische en de feitelijke overwegingen bevat die aan de grondslag van de maatregel liggen; dat naar haar oordeel aan die eisen is voldaan doordat in de bestreden beslissing is vermeld dat de sanctie van afzetting werd opgelegd rekening houdend met het tuchtreglement, met de nieuwe straffen, feiten en met het disciplinair verleden van verzoeker waarvan hij overigens zelf perfect op de hoogte is;

2.2.3. Overwegende dat de uiteenzetting van verzoekers grief zich beperkt tot de motivering van de keuze van de strafmaat; dat in de bestreden beslissing die strafmaat wordt verantwoord door de verwijzing naar

verzoekers tuchtrechtelijk verleden; dat daarmede de verwerende partij heeft aangegeven waarom de sanctie in verhouding wordt geacht met de ten laste gelegde feiten, namelijk omdat de overheid die feiten niet op zich heeft beschouwd maar ze heeft gezien in relatie tot verzoekers tuchtrechtelijk verleden, dat -en dat is verzoeker bekend- reeds verschillende straffen bevat wegens niet naleving van diensturen; dat alzo afdoende is verantwoord waarom de verwerende partij geoordeeld heeft een zeer zware sanctie te moeten opleggen voor feiten die op zich beschouwd waarschijnlijk niet tot een dergelijk zware sanctie zouden hebben geleid; dat het middel niet ernstig is;

2.3. Overwegende dat aangezien verzoeker geen ernstige middelen heeft aangevoerd, de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf juni 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. BORRET.**